

Krisdika Focus

มุ่งมั่น สร้างสรรค์กฎหมายไทยให้มีคุณภาพ

ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๗๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ (๑๐/๒๕๕๔)	
สารบัญ	หน้า
ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา	
การโอนเงินของลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกกองทุน สำรองเลี้ยงชีพไปยังกองทุนอื่น	๑
สถานภาพของข้าราชการกรุงเทพมหานคร และลูกจ้างที่ไปปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร	๒
การคืนทรัพย์สินของกลางตามระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยมาตรการควบคุม ตรวจสอบ และเร่งรัด การดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๒	๓
การดำเนินการกิจการสถานีวิทยุกระจายเสียง ๑ ปณ. ของสำนักงาน กสทช.	๓
สมาชิกภาพของสมาชิกสภาพัฒนาการเมือง	๓
การดำเนินการเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินรายได้ ของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องนำส่ง เป็นรายได้แผ่นดิน	๔
การได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภท บริหารระดับกลางของผู้ดำรงตำแหน่ง รองปลัดเทศบาล	๔
การปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการขอ พระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ และการขอพระราชทานพระบรมราชานุญาติ เรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์	๕
ฐานะของข้าราชการอัตรากำลังประจำ ของ กอ.รมน.	๖
การพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ สถาบันคุ้มครองเงินฝาก	๖
อำนาจในการออกระเบียบสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ ว่าด้วยการถอดยศตำรวจฯ	๖
ร่างกฎหมายที่ตรวจพิจารณา	
พระราชกฤษฎีกา	๗
กฎกระทรวง	๘

ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา

การโอนเงินของลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกกองทุน สำรองเลี้ยงชีพไปยังกองทุนอื่น

มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุน
สำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ บัญญัติให้ผู้จัดการ
กองทุนต้องจ่ายเงินจากกองทุนแก่ลูกจ้าง
ที่สิ้นสมาชิกภาพเพราะเหตุอื่นซึ่งมิใช่กองทุนเล็ก
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ
กองทุนฯ โดยไม่มีบทบัญญัติในมาตราใดกำหนดให้
โอนเงินของลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกกองทุน
สำรองเลี้ยงชีพไปยังกองทุนอื่นได้ ดังนี้ หากสมาชิก
ที่สิ้นสมาชิกภาพประสงค์ให้บริษัทผู้จัดการกองทุน
สำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์จัดการโอนเงินที่อยู่ในกองทุน
สำรองเลี้ยงชีพไปยังกองทุนอื่น โดยไม่จ่ายให้แก่
ลูกจ้างโดยตรง จะกระทำได้อหรือไม่

การโอนเงินของลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิก
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพไปยังกองทุนอื่นนั้น ถือเป็น
หลักการในสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุน
สำรองเลี้ยงชีพฯ หากประสงค์จะให้มีการโอนเงิน
ของลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
ไปยังกองทุนอื่นได้ ก็ต้องมีบทบัญญัติโดยชัดเจน

ทำนองเดียวกับมาตรา ๖๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติ
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔
ที่บัญญัติให้ผู้เป็นสมาชิกขอโอนเงินไปยัง
กองทุนอื่นได้ และแม้ว่าคณะกรรมการกำกับตลาดทุน
จะมีอำนาจตามมาตรา ๑๓๓ วรรคสอง แห่ง
พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์
เงื่อนไข และวิธีการเพื่อให้บริษัทจัดการกองทุน
สำรองเลี้ยงชีพดำเนินการได้ก็ตาม แต่ไม่อาจ
กำหนดให้ขัดกับพระราชบัญญัติกองทุน
สำรองเลี้ยงชีพฯ ได้

(เรื่องเสร็จที่ ๕๒๔/๒๕๕๔) บันทึกสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การโอนเงินของ
ลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
ไปยังกองทุนอื่น, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙)

สถานภาพของข้าราชการกรุงเทพมหานคร และลูกจ้างทั่วไปปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

ประเด็นที่หนึ่ง มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานคร และวชิรพยาบาล และวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ เดิมอยู่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร แต่ต่อมาถูกโอนมาเป็นของมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครซึ่งมีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐอยู่ในกำกับของกรุงเทพมหานคร และเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ดังนี้ การบริหารงานบุคคลในส่วนของการข้าราชการและลูกจ้างของวิทยาลัยแพทย์และพยาบาลดังกล่าวซึ่งปัจจุบันเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “บุคลากรกลุ่มดังกล่าว”) จะเป็นอำนาจของหน่วยงานใด ระหว่างกรุงเทพมหานครหรือมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติให้มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครเป็นหน่วยงานของรัฐอยู่ในกำกับของกรุงเทพมหานคร มีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฯ ดังนั้น ข้าราชการและลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยดังกล่าว จึงปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานของรัฐอยู่ในกำกับของกรุงเทพมหานคร มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการ แม้มาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จะบัญญัติให้บุคลากรกลุ่มดังกล่าวยังคงเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ หรือลูกจ้างของส่วนราชการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป โดยให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของบุคลากรกลุ่มดังกล่าวให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการก็ตาม บทบัญญัติดังกล่าวก็เป็นเพียงบทเฉพาะกาลที่บัญญัติขึ้นเพื่อรับรองสถานะและสิทธิของข้าราชการและลูกจ้างซึ่งมิได้แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้ยังคงมีสถานภาพและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ต่อเนื่องจากเดิมเท่านั้น แต่บุคลากรกลุ่มดังกล่าวมิได้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในกรุงเทพมหานครอีกต่อไป บทบัญญัติในมาตรา ๗๐ จึงไม่มีผลทำให้มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครกลายเป็นหน่วยงานที่มีฐานะเป็นส่วนราชการอีกทั้งไม่มีผลทำให้ระบบบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครกลับไปอยู่ในระบบราชการสังกัดกรุงเทพมหานคร

ประเด็นที่สอง ผู้ใดมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งบุคลากรกลุ่มดังกล่าว

การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร มิได้อยู่ในระบบราชการสังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบกับมาตรา ๗๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครฯ ก็บัญญัติให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครและลูกจ้างอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของอธิการบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดอำนาจดังกล่าวจึงเป็นของอธิการบดี

ประเด็นที่สาม มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครมีอำนาจออกข้อบังคับในเรื่องการบริหารงานบุคคลในส่วนของการบุคลากรกลุ่มดังกล่าวหรือไม่

สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลข้าราชการและลูกจ้าง โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๐ (๑๐) ประกอบมาตรา ๗๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครฯ

ประเด็นที่สี่ การออกบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก่บุคลากรกลุ่มดังกล่าว เป็นอำนาจของผู้ใด

ตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย อธิการบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๗๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครฯ จึงเป็นผู้มีอำนาจดังกล่าว

ประเด็นที่ห้า การเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือกและเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นอำนาจของผู้ใด

ข้อ ๑๖ (๘) ของระเบียบดังกล่าว กำหนดให้ในกรณีของหน่วยงานอื่น ให้หัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้เสนอรายชื่อผู้ที่สมควรขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ดังนั้น อธิการบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๗๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครฯ จึงเป็นผู้มีอำนาจเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์แก่ข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

(เรื่องเสร็จที่ ๕๒๒/๒๕๕๔ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ขอรื้อปัญหาเกี่ยวกับสถานภาพของข้าราชการกรุงเทพมหานคร และลูกจ้างทั่วไปปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘))

การคืนทรัพย์สินของกลางตามระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยมาตรการควบคุม ตรวจสอบ และเร่งรัดการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๑๙ ของระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยมาตรการควบคุม ตรวจสอบ และเร่งรัดการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การคืนของกลางในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ ซึ่งรวมถึงพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ด้วย โดยกำหนดให้สอดคล้องกับการคืนของกลางตามมาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง นั้น กรณีจะเป็นการขัดกับมาตรา ๖๔ ตรี แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ซึ่งบัญญัติถึงการคืนของกลางที่ยึดได้มาจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ เอาไว้โดยเฉพาะแล้ว หรือไม่

การคืนของกลางตามมาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เป็นกระบวนการที่ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมีอำนาจใช้ดุลพินิจผ่อนผันให้เจ้าของหรือผู้ซึ่งมีสิทธิเรียกร้องขอรับสิ่งของที่เจ้าพนักงานยึดไว้ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์เป็นการชั่วคราว กรณีต่างจากมาตรา ๖๔ ตรี แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ซึ่งเป็นการคืนทรัพย์สินของกลางให้แก่เจ้าของโดยเด็ดขาด ด้วยเหตุนี้ ข้อ ๑๙ แห่งระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยมาตรการควบคุม ตรวจสอบ และเร่งรัดการดำเนินคดีอาญาฯ จึงไม่ขัดกับมาตรา ๖๔ ตรี แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ

(เรื่องเสร็จที่ ๕๒๙/๒๕๕๔ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การคืนทรัพย์สินของกลางตามข้อ ๑๙ แห่งระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยมาตรการควบคุม ตรวจสอบ และเร่งรัดการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๒, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗))

การดำเนินการจัดการสถานีวิทยุกระจายเสียง ๑ ปณ. ของสำนักงาน กสทช.

การที่สำนักงาน กสทช. รับโอนกิจการสถานีวิทยุกระจายเสียง ๑ ปณ. มาจาก สำนักงาน กทช. โดยผลของมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ นั้น จะเป็นการขัดกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน กสทช. ในการกำกับดูแลการใช้งานคลื่นความถี่และการประกอบกิจการกระจายเสียงตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หรือไม่

สำนักงาน กสทช. รับโอนกิจการสถานีวิทยุกระจายเสียง ๑ ปณ. มาโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การดำเนินการดังกล่าวจึงไม่ขัดกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน กสทช. แต่อย่างใด เพราะเป็นกรณีที่ต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. สามารถดำเนินการดังกล่าวได้จนถึงวันที่กำหนดในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ใช้บังคับ โดยภายหลังจากที่ กสทช. จัดทำแผนดังกล่าวเสร็จแล้ว ก็จะต้องพิจารณาเรื่องการจัดสรรต่อไป

(เรื่องเสร็จที่ ๕๕๓/๒๕๕๔ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการจัดการสถานีวิทยุกระจายเสียง ๑ ปณ. ของสำนักงาน กสทช. ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒))

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาพัฒนาการเมือง

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ สิ้นสุดลงตามที่มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ หรือไม่ และมีผลทำให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลงเมื่อใด

แม้พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองฯ จะมีได้กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) ไว้ แต่โดยเจตนารมณ์แล้วสมาชิกดังกล่าวต้องยึดโยงกับความมีหรือไม่มีสมาชิกของพรรคการเมืองในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้น ในกรณีของสมาชิกตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) เมื่ออายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกภาพของสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองที่ยึดโยงกับความเป็นหรือไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงต้องสิ้นสุดลงด้วย เพราะไม่อาจพิจารณาได้ว่าพรรคการเมืองใดมีสมาชิกของตนเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่จนกว่าจะทราบผลการเลือกตั้งทั่วไป สำหรับปัญหาที่ว่าสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) จะพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่เมื่อใดนั้น เห็นว่า เมื่อความเป็นสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองดังกล่าวยึดโยงอยู่กับสถานะของสภาผู้แทนราษฎร การสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองดังกล่าวจึงต้องสิ้นสุดลงเมื่ออายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือเมื่อมีการยุบสภา

(เรื่องเสร็จที่ ๕๕๗/๒๕๕๔ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สมาชิกภาพของสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑))

การดำเนินการเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินรายได้ของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

กรณีที่หน่วยงานของรัฐดำเนินงานเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน (เงินนอกงบประมาณ) เช่น การบริหารงานเงินทุนหมุนเวียนค่าเครื่องจักรกลของกรมทางหลวง และเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนากฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จะถือว่าเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๖๗ วรรคสาม ประกอบกับมาตรา ๑๗๐ มาตรา ๑๗๖ และมาตรา ๓๐๓ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ อย่างไร หน่วยงานของรัฐที่ใช้จ่ายเงินรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตั้งแต่วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จะขัดต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๗๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่

มาตรา ๑๖๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้มีกฎหมายการเงินการคลังของรัฐเพื่อกำหนดกรอบวินัยการเงินการคลัง แต่มีใช้บทบัญญัติที่ห้ามมีเงินรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน (เงินนอกงบประมาณ) ดังนั้น แม้จะมีกฎหมายการเงินการคลังของรัฐหรือไม่ก็ตาม ก็ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงเงินรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน เพราะการที่หน่วยงานของรัฐใดจะมีหรือสามารถใช้จ่ายเงินรายได้ดังกล่าวได้ ก็จะต้องเป็นไปตามที่กฎหมายเฉพาะได้ให้อำนาจไว้ เช่น พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. ๒๕๕๔ พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือกฎหมายทั่วไปที่พระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ ยอมให้จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนตามที่กฎหมายนั้นกำหนดไว้ ส่วนบทบัญญัติมาตรา ๑๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ก็มีใช้บทบัญญัติห้ามการมีเงินรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน หากแต่เป็นบทบัญญัติที่รับรองว่าในระบบการเงินการคลังของรัฐนั้นสามารถมีเงินรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินได้ และวางหลักว่าการใช้จ่ายเงินรายได้ดังกล่าวจะต้องอยู่ภายใต้กรอบวินัยการเงินการคลัง ดังนั้น เมื่อยังไม่มีกฎหมายการเงินการคลังของรัฐเพื่อกำหนดกรอบวินัยการเงินการคลังใช้บังคับขึ้นใหม่เป็นการเฉพาะ การใช้จ่ายเงินรายได้ของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน จึงต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือระเบียบที่กรมบัญชีกลางกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบันซึ่งเป็นกรอบวินัยการเงินการคลังอย่างหนึ่ง

(เรื่องเสร็จที่ ๕๖๑/๒๕๕๔) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินรายได้ของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑))

การได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลางของผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดเทศบาล

ประเด็นที่หนึ่ง การที่ ก.ท. มีมติเห็นชอบตามประกาศ ก.ท.จ. เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ที่กำหนดให้ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ระดับ ๘ เป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลางเทียบได้กับข้าราชการพลเรือนระดับ ๘ ที่มีฐานะและหน้าที่ในการบริหารงานเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่เป็นกองหรือมีฐานะเทียบเท่ากอง ซึ่งเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลาง ตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ ทำให้ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ระดับ ๘ มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและค่าตอบแทนรายเดือนเท่ากับเงินประจำตำแหน่ง ตามนัยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ นั้น ขัดต่อพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ หรือไม่ อย่างไร

เมื่อคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลเห็นว่าตำแหน่งรองปลัดเทศบาลนั้นมีลักษณะหน้าที่ ความรับผิดชอบ ปริมาณงาน คุณภาพและความยากของงาน เทียบได้ไม่ต่ำกว่าหัวหน้าส่วนราชการระดับกองของข้าราชการพลเรือน ทั้งโดยปกติผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจะต้องผ่านการดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกองมาแล้ว และได้ออกประกาศกำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาล ประเภทบริหารระดับสูงและประเภทบริหารระดับกลาง ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้ตำแหน่งระดับ ๘ ที่มีฐานะและหน้าที่เป็นรองปลัดเทศบาล เป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลาง จึงเป็นการกำหนดโครงสร้างตำแหน่งของพนักงานเทศบาล เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะงานและหน้าที่และเป็นไปตามสภาพของการบริหารงานบุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเทศบาล รวมทั้งให้ใช้บังคับกับการบริหารงานบุคคลในเทศบาลทุกแห่งเป็นการเฉพาะ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะงานและหน้าที่ของเทศบาลตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่นตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติรับรองความเป็นอิสระไว้ ดังนั้น การที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลได้ออกประกาศดังกล่าวโดยกำหนดให้ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลาง จึงไม่เป็นการขัดกับมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘

ประเด็นที่สอง เมื่อประกาศของ ก.ท.จ. ที่ ก.ท. เห็นชอบในการกำหนดให้ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลางแล้ว การจะได้รับเงินประจำตำแหน่งยังต้องนำหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ มาพิจารณาด้วยหรือไม่ อย่างไร

เมื่อคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลได้มีประกาศกำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาล ประเภทบริหารระดับสูง และประเภทบริหารระดับกลาง ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยกำหนดให้ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลเป็นตำแหน่งบริหารระดับกลาง และเป็นตำแหน่งประเภทที่มีสิทธิที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ การได้รับเงินประจำตำแหน่งของรองปลัดเทศบาลดังกล่าวจึงไม่จำเป็นต้องนำหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นกรณีเฉพาะสำหรับตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนมาพิจารณาด้วยแต่อย่างใด

(เรื่องเสร็จที่ ๕๕๙-๕๖๐/๒๕๕๔ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลางของผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดเทศบาล, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒))

การปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ และการขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลต่างประเทศหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาและอยู่ระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวนของต่างประเทศ หรืออยู่ระหว่างการดำเนินคดีอาญาในศาลต่างประเทศ จะต้องพิจารณาดำเนินการตามหลักเกณฑ์ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือกและเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้อ ๑๐ (๓) และข้อ ๒๐ (๒) หรือไม่ ประการใด

โดยปกติการตรากฎหมายหรือกฎเพื่อใช้บังคับภายในประเทศใด ย่อมต้องอยู่ในขอบเขตการใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐ และองค์กรของรัฐไม่ว่าจะเป็นองค์กรนิติบัญญัติ องค์กรบริหาร หรือองค์กรตุลาการย่อมใช้อำนาจได้จำกัดภายในเขตอธิปไตยของแต่ละรัฐนั้นเท่านั้น กรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดกล่าวถึงคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลย่อมหมายถึงคำสั่งหรือคำพิพากษา

ของศาลไทยเท่านั้น ไม่อาจตีความให้รวมถึงคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลต่างประเทศได้ เพราะจะขัดกับหลักการใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐ เว้นแต่หากผู้ตรากฎหมายประสงค์จะยอมรับคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลต่างประเทศให้มีผลต้องอยู่ในบังคับของกฎหมายไทยด้วย ย่อมต้องบัญญัติไว้อย่างชัดเจน ดังเช่นพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๒ (๖) เป็นต้น ดังนั้น กรณีที่บุคคลใดเคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลต่างประเทศจึงไม่ต้องด้วยลักษณะต้องห้ามในการขอรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตามข้อ ๑๐ (๓) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือกและเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทยฯ และกรณีที่บุคคลใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาและอยู่ระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวนของต่างประเทศ หรืออยู่ระหว่างการดำเนินคดีอาญาในศาลต่างประเทศ จึงไม่ต้องด้วยเงื่อนไขที่คณะกรรมการพิจารณาการเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์จะมีมติให้รอการพิจารณาขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์สำหรับผู้นั้นไว้ก่อนตามข้อ ๒๐ (๒) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือกและเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทยฯ

ประเด็นที่สอง กรณีต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยคำพิพากษาของศาลต่างประเทศจะต้องพิจารณาดำเนินการตามหลักเกณฑ์ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๗ (๒) หรือไม่ ประการใด

การที่ข้อ ๗ (๒) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดเหตุแห่งการเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ว่าต้องเป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ โดยมีได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าให้รวมถึงคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยศาลต่างประเทศด้วย กรณีจึงย่อมหมายความว่าเฉพาะการเป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยศาลไทยเท่านั้น ดังเหตุผลที่ได้อธิบายไว้ในประเด็นที่หนึ่ง ด้วยเหตุนี้ กรณีที่บุคคลใดเป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยศาลต่างประเทศ จึงไม่ต้องด้วยเหตุแห่งการเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตามข้อ ๗ (๒) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ฯ

(เรื่องเสร็จที่ ๕๖๒/๒๕๕๔ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์และการขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒))

ฐานะของข้าราชการอัตรากำลังประจำของ กอ.รมน.

ข้าราชการพลเรือน ตำรวจ ทหาร จากส่วนราชการต่าง ๆ ที่ กอ.รมน. รับโอนมาเพื่อบรรจุในอัตรากำลังประจำ จำนวน ๒๐๐ อัตรา หรือผู้ที่ได้รับการบรรจุใหม่ในอัตรากำลังดังกล่าว จะมีฐานะเป็นข้าราชการประเภทใด

ผู้ซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งในอัตรากำลังประจำที่ได้รับโอนมิติจากคณะรัฐมนตรีจำนวน ๒๐๐ อัตรา จะมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนหรือเป็นลูกจ้างหรือข้าราชการประเภทอื่นใด ย่อมขึ้นอยู่กับว่า กอ.รมน. ขออนุมัติอัตรากำลังประจำที่มีฐานะใด และคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติอัตรากำลังประจำที่มีฐานะใดให้ ซึ่งจากการตรวจสอบหนังสือเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงบประมาณ และฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติ (กงช.) ปรากฏข้อเท็จจริงว่าหน่วยงานดังกล่าวต่างเสนอให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติอัตรากำลังประจำซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนทั้งสิ้น จึงต้องเข้าใจว่าอัตรากำลังประจำที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้แก่ กอ.รมน. นั้น เป็นอัตรากำลังข้าราชการพลเรือน บุคคลที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งในอัตรากำลังประจำดังกล่าวไม่ว่าจะบรรจุใหม่หรือรับโอนมาจากส่วนราชการอื่น ก็ย่อมมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือน แต่เป็นข้าราชการพลเรือนที่อาจมีวิธีปฏิบัติราชการและการบริหารงานที่แตกต่างจากข้าราชการพลเรือนอื่นก็ได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑

(เรื่องเสร็จที่ ๕๖๓/๒๕๕๔ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ฐานะของข้าราชการอัตรากำลังประจำของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑))

การพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

ก่อนจะครบกำหนดระยะเวลาสองปี ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝากได้ดำเนินการจับสลากเพื่อออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ ผลการจับสลากปรากฏว่าประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสองคนต้องออกจากตำแหน่ง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เสนอรายชื่อประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้งตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝาก และได้ออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ กำหนดให้การแต่งตั้งดังกล่าวมีผลตั้งแต่วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป สถาบันคุ้มครองเงินฝากจึงขอหารือว่า การดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝากซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระจะมีอยู่จนถึงวันก่อนมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนใหม่มีผลบังคับใช้ หรือมีอยู่จนถึงวันที่ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนใหม่เข้ารับหน้าที่ เช่น วันที่เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝากครั้งแรกและมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนจนถึงเมื่อใด

ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามภารกิจตามที่ได้รับแต่งตั้งตั้งแต่วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป และการดำเนินงานของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ถูกจับสลากออกต้องสิ้นสุดลงก่อนวันดังกล่าว คือ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ส่วนประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้าร่วมประชุมในคณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝากเมื่อใด ย่อมเป็นเรื่องเฉพาะตัวมิได้เป็นเงื่อนไขในการเข้ารับหน้าที่ตามความในมาตรา ๒๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

(เรื่องเสร็จที่ ๕๖๔/๒๕๕๔ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสถาบันคุ้มครองเงินฝาก, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓))

อำนาจในการออกระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการถอดยศตำรวจ

ในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติออกระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการถอดยศตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๑ (๔) มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ซึ่งครอบคลุมไปถึงบุคคลภายนอก ได้แก่ ข้าราชการตำรวจที่พ้นจากราชการตำรวจไปแล้วและบุคคลภายนอกที่ไม่อยู่ในราชการหรือหน่วยงานของรัฐ เป็นการใช้อำนาจออกระเบียบเกินขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจหรือไม่ อย่างไร

การออกระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการถอดยศตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นการกำหนดขั้นตอน วิธีการให้ข้าราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีหน้าที่ปฏิบัติ เช่น กองวินัยหรือกองกำลังพลปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งถือเป็นการกำหนดกระบวนการที่ใช้ภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติก่อนที่จะส่งเรื่องไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป ทั้งนี้ แนวทางปฏิบัติดังกล่าวก็สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติเดิมที่เคยดำเนินการตามข้อบังคับที่ ๔/๒๔๙๙ เรื่องวาระระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ตามพระราชบัญญัติยศตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๘๐ ต่อมาเมื่อได้ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยยศตำรวจ และใช้พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ แทน จึงมีการออกระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการถอดยศตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขึ้นใช้แทน ดังนั้น การดำเนินการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงไม่ถือเป็นการใช้อำนาจเกินขอบเขตที่กฎหมายกำหนด

(เรื่องเสร็จที่ ๕๗๕/๒๕๕๔ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจในการออกระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการถอดยศตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒))

ร่างกฎหมายที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

เดือนมิถุนายน ๒๕๕๔

พระราชกฤษฎีกา

๑. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลฝักะ ตำบลบ้านด่าน ตำบลบ้านใหม่หนองไทร ตำบลปากห้วย ตำบลท่าข้าม ตำบลรัฐประเทศ อำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๕๘๙/๒๕๕๔)

๒. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดิน ในท้องที่ตำบลแก้มอัน ตำบลเบิกไพร ตำบลด่านทับตะโก ตำบลปากช่อง ตำบลจอมบึง ตำบลรางบัว อำเภอจอมบึง ตำบลป่าหวาย ตำบลท่าเคย ตำบลตะนาวศรี อำเภอสวนผึ้ง และตำบลหนองพันจันทร์ ตำบลบ้านคา ตำบลบ้านบึง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๕๙๐/๒๕๕๔)

๓. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลสันทราย และตำบลป่าอ้อดอนชัย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๕๙๑/๒๕๕๔)

๔. ร่างพระราชกฤษฎีกาโอนที่วัด วัดโพธิ์ศรีบ้านจาน ตำบลเสือเผ่า อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ให้แก่กรมทางหลวง พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๕๙๒/๒๕๕๔)

๕. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลบ้านดัว ตำบลบ้านหวาย ตำบลปากคูก ตำบลปากช่อง ตำบลบ้านไร่ และตำบลบ้านกลาง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๕๙๙/๒๕๕๔)

๖. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ สายกรุงเทพมหานคร-สะเดา (คลองพรวน) ตอนบ้านบางบอน - บ้านพรุ้ง พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๐๘/๒๕๕๔)

๗. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๐๙/๒๕๕๔)

๘. ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชาอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาครุวิทยาฐานะ เข็มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๑๘/๒๕๕๔)

๙. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดที่ดิน ในท้องที่ตำบลท่าเสา ตำบลวังกระแจะ ตำบลกลุ่มส้ม ตำบลสิงห์ ตำบลศรีมงคล อำเภอไทรโยค ตำบลวังดัง ตำบลลาดหญ้า ตำบลหนองบัว ตำบลแก่งเสี้ยน ตำบลท่ามะขาม ตำบลหนองหญ้า ตำบลบ้านเก่า ตำบลวังเย็น อำเภอเมืองกาญจนบุรี และตำบลจรเข้เผือก ตำบลด่านมะขามเตี้ย ตำบลกลอนโต ตำบลหนองไผ่ อำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๒๑/๒๕๕๔)

๑๐. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเขาชัยสน และตำบลโคกม่วง อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๒๒/๒๕๕๔)

๑๑. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลมุกดาหาร และตำบลศรีบุญเรือง อำเภอมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๒๓/๒๕๕๔)

๑๒. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลน้ำพัน ตำบลหนองบัวบาน ตำบลหนองอ้อ ตำบลโนนหวาย ตำบลอุมมุง และตำบลกุดหมากไฟ อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๒๔/๒๕๕๔)

๑๓. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลบ่อทอง ตำบลขอนแก่น อำเภอหนองม่วง ตำบลขอนแก่น ตำบลมหาสอน ตำบลเชียงงา ตำบลสนามแจง ตำบลบางพัง ตำบลบางขาม ตำบลหนองทรายขาว ตำบลหนองเต่า ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ ตำบลเกาะแก้ว ตำบลห้วยโป่ง อำเภอโคกสำโรง และตำบลโคกกระเทียม ตำบลบางชันหมาก ตำบลท่าแค ตำบลพรหมมาستر อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๒๕/๒๕๕๔)

๑๔. ร่างพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันในท้องที่ตำบลนาแซง อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๒๖/๒๕๕๔)

๑๕. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลคำด้วง ตำบลกลางใหญ่ ตำบลเมืองพาน ตำบลบ้านค้อ ตำบลหายโคก ตำบลบ้านฝือ ตำบลหนองหัวคู ตำบลคำบง ตำบลโนนทอง ตำบลข้าวสาร ตำบลจำปาโมง ตำบลเขื่อน้ำ และตำบลหนองแวง อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๓๕/๒๕๕๔)

จัดทำโดย :

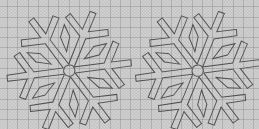
ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑๙ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทรศัพท์:

๐-๒๒๘๐-๗๙๐๐
๐-๒๒๘๐-๗๙๑๑
ต่อ ๒๔๑๒, ๒๔๑๗

โทรสาร : ๐-๒๒๘๒-๑๘๘๕

E-Mail: legal_database
@krisdika.go.th

เว็บไซต์ :

www.krisdika.go.th
www.lawreform.go.th

ที่ปรึกษา

นายธรรมนิตย์ สมนันตกุล
รองเลขาธิการคณะกรรมการ
กฤษฎีกา

กองบรรณาธิการ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง
นายจันทน์ แจ่มโสภณ
นายจิรพงษ์ เวชมงคลกร
นายวศิน แดงประดับ

ผู้จัดพิมพ์

ฝ่ายผลิตเอกสาร

๑๖. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการปฏิรูปกฎหมาย พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๓๖/๒๕๕๔)

๑๗. ร่างพระราชกฤษฎีกาโอนที่วัด วัดบ้านบัวเทิง ตำบลท่าช้างกิ่งอำเภอสว่างวีระวงศ์ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ให้แก่กรมทางหลวง พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๓๘/๒๕๕๔)

๑๘. ร่างพระราชกฤษฎีกาโอนที่วัด วัดหนองกะพ้อ ตำบลทุ่งควายกิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ให้แก่กรมทางหลวง พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๓๙/๒๕๕๔)

๑๙. ร่างพระราชกฤษฎีกาเพิกถอนอุทยานแห่งชาติป่าภูล้อมข้าว ป่าภูเพ็ก ป่าดงภูพาน และป่าดงภูสีฐาน บางส่วน ในท้องที่ตำบลนาแก อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๔๔/๒๕๕๔)

กฎกระทรวง

๑. ร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ทางน้ำชลประทาน ในเขตโครงการชลประทานโพธิ์พระยา เป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๕๙๕ - ๕๙๗/๒๕๕๔)

๒. ร่างกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของเหรียญกษาปณ์ที่ระลึก ๑๐๐ ปี กรมศิลปากร พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๐๐/๒๕๕๔)

๓. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการนำสิทธิในบำเหน็จตกทอด ไปเป็นหลักทรัพยประกันการกู้เงิน พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๐๒/๒๕๕๔)

๔. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำรวจ ผลิต และอนุรักษ์ปิโตรเลียม พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๐๔/๒๕๕๔)

๕. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่ เป็นผู้ประจํารถ พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๑๖/๒๕๕๔)

๖. ร่างกฎกระทรวงกำหนดให้ทางน้ำชลประทานคลองนครหลวง เป็นทางน้ำชลประทาน ที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๒๐/๒๕๕๔)

๗. ร่างกฎกระทรวงกำหนดการขยายระยะเวลาการใช้บังคับผังเมืองรวม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๓๔/๒๕๕๔)

๘. ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๔๐/๒๕๕๔)

๙. ร่างกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนพานทอง - หนองตำลึง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๔๑/๒๕๕๔)

๑๐. ร่างกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองราชบุรี พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๔๒/๒๕๕๔)

๑๑. ร่างกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองลำลูกกา - บึงยี่โถ จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๔๗/๒๕๕๔)